

UVOD

Kvalitet i bezbednost zdravstvene zaštite je u vrhu prioriteta evropskih zdravstvenih sistema.Sve aktivnosti koje su vezane za unapređenje kvaliteta zdravstvene zaštite i bezbednosti pacijenta su integrisane u proces akreditacije.Mnoge zemlje suočavaju se sa izazovima da sa raspoloživim resursima osiguraju pristup, sigurnost pacijenata, i da razvijaju medicinu i tehnologiju,na bazi dokaza.Kvalitet je neophodna i jako bitna komponenta zdravstvene zaštite koju sprovodimo u zdravstvu i medicini.

Izgradnja sistema kvaliteta i rad na njegovom poboljšanju zahteva niz promena u ustanovama koje pružaju zdravstvenu zaštitu.

Zdravstvene ustanove moraju da obezbede zadovoljstvo korisnika svojih usluga,najbolji mogući kvalitet u postavljanju dijagnoza bolesti, lečenju i nezi pacijenta po prihvatljivim cenama i uz minimalian rizik od pojave grešaka i nepovoljnih efekata za pacijente.

Akreditacija je u mnoge zemlje uvedena kao deo strategije za konstantno unapređenje kvaliteta rada ustanova, sistema i rezultata zdravstvene zaštite,sve u korist pacijenata i drugih zainteresovanih strana.Koliko će program biti efektivan i održiv, zavisi od sistema zdravstvene zaštite date države i načina na koji se program u njoj implementira.

Proces akreditacije je zamišljen,kao plan,za postizanje izvrsnosti u svakodnevnoj kliničkoj i upravljačkoj praksi.Akreditacija podstiče ustanove zdravstvene zaštite da koriste akreditacione standarde kao operativne alate za rutinsko procenjivanje i dokumentovanje svojih prednosti, kao i identifikovanje i ispravljanje svojih slabosti.

Ona omogućava zdravstvenim ustanovama da se baziraju na ono što je dobro,da ono što nije i ono što zahteva poboljšanje i unapređenje.

Treba istaći da je akreditacija samo jedan deo procesa promene zdravstvene kulture,koji treba da postane proces učenja, kao stalni deo unapređenja kvaliteta.